

קוֹל קָוֶר אַ

אחרי הצרות האומות העבריים על כל ישראל, התנו פונים בשם התהוה'ק לכל אחינו בני' להמנע מהעבירה והחמרה שמכיאה לכל הצרות הללו, כמו שנינו (נקוט ס', יט), הרכ באל לעולם על עינוי הדין ועל עיוות הדין ועל המורדים בתורה שלא במלחכה, וכן הווינו ח'ול בגנרא (שם קליט, ל), אם ראית דור שצורות רבות באאות עליון, צא ובודק בדיני ישראל, שכ' פרעניות שבאה לעולם לא באה אלא בשבייל דיניו ישראאל, שוה געשה עי' "בוריים" הפסלים המשוחדים, ועי' ה"טעונם" השקנים אשר kali שום וראת שמם הם עומדים לפני הדינים ומהפכים הקURAה על פיה בחובלוות של שקר וכוכב לנול ולעושק עי' נהנית ולקיות שוחר לסתות הדין.

אשר על כן, מה שנעשה מנהג שבלי מי שיש לו דין ודברים, "שוכר" לו כורר חרוף בעל החובלות וכו', התנו להודיע נאמנה כי על פי תזה'ק, כורר כוה הריוו פסול נקרא אשורה בגנרא (פאלדיין, ז, עי' יט, ה), כמו שכתוב התו'ר (מי' ט' יט) בשם הרוא"ש, כי חיללה לבור להפרק בוכות מי שבורו יותר מל'ץ הדני, רק אם רואה לו זכות אמרית, ואם לאו, חרוי וזה מטה משפט, וכבר כתבו רשותינו כמה פעמים בזה, והנה הבור והה עbor בכמה לאוין, אך, לא מטה משפט. ב, לא תחק שווה. נ, לא תעשוק את אחיך. ד, ולא תגוזל. ה, מרדר שקר תרחך.

[זעודה איטורים (מה שעוררו ורבנים החותמים - זה בכיה והה בכיה): א, לשטו טענת בע"ד שלא בפני חבריו, שיש בו משום הלאת דלא תשא שמע שוא, (עי' מוי' ט' יט, ס"ה). עי' שוויט טכני קית, סי' ז"ט. וע' פ' הוות'ק (פ' ו' יט) חמור ד"ז בעבודה וריה. ב, ליטול הרבה יותר משבר בטילה, דיקט'ל (ומי' ט' יט, ס"ט) שוריינן בטלים, (מי' שוויט נעל מס' ט' יט, ס' קמיט, ל'ות יט, ומיס נקמתה. מורת לן טרמל קית, סי' ז'). ג, להיות כערבי ודריניים, שאסור אף על טענתה אמרת, (מי' מוי' ט' יט, ס' ט' יט). ד, ללמד טענות שקר לב"ד, שע' פ' דרכי ח'ול והפטוקים (על מל'ע זעכלין, שמות כ"ג, ו, ומיש' ל'ות ח', נט' מתמי' סלאגי ויכט'ו יפה. ומי' מט' מט'ם, סי' ט' יט) הם רשותם גמורים. והוא הנורם לדיבוי חרון אף בעולם ולשלוק שכינה, (מי' קומא מ' יט, ג'). ה, עינוי הדין בהמשבת החומר, (מי' מוי' ט' יט, ס' ט'). ו, לאכricht החזאות טוגנות על הב"ד, (מי' מוי' ט' יט, ס' ט'). ו, להחטים הב"ד על שט'ב שיש ב' שט'ב שיאשר בח (מוסה) לחדרינו לשופטם כבפי העולה על רוחם (נגר הלהבה), והמקפתם מוכחות להודיעם מהוננו, (מי' מוי' ט' יט, ס' ט'). ג, מה שמנצלים אח'כ כיפוי כה וב' הירח' (מדומה) לעות המשפט כפי הוצאה לטובת עצם ופרנסתם. ח, להתעלם מן האמת ולהתנית, ולטנו מחיובם והפקידם לעשות חקירה ודרישה כדי לתפות את הדמא, (מי' מוי' ט' יט, ס' ג' ו').]

לבן בנאו להכירו בו, לאסור את הבוררות הפסול הזה לנגיד, ולא שנינו (פאלדיין פ' מ' יט) "זה בורד לו אחד" רק לעניין לבור בדור טוב וצדיק בעלי שוחר, אבל "לשוכר" בורד ושללם לו כדי שהחperf בוכתו, חרוי זה איןנו דין ובכל דיניו בטילין. ולא עורה, אלא שט'ם השליש שיושב עמו נם בן פסול גמור, כמבואר בש"ע (מי' ט' יט, ס' ט'). שאסוד להושיב עם הארץ אצל הדין, כי מחרמן ידיעתו יבלבל דעת הדין, ומעתה ק'ז בורד כוה שהוא נשבר להשתות הדין, ונעם אח'כ כיפוי כה וב' הירח' (מדומה) לעות המשפט כפי הוצאה לטובת עצם ופרנסתם. ח, להתעלם מן האמת

ולזהות את ישראל ולהוציאן על ארמתהן, אכן ספק שיטה דעתו לרצונו.

וב' יהורי שרצו לקיים התורה, ישמר ויזהר שלא לשבור בוררים כאלו, וב' דין (שליש) הרוצה לקיים התורה ישב ויזהר שלא לשחת עם בוררים הללו, כי הוא ייחס במתות ח'ז' ויונרם חרב לעולם ח'ז'. ובוכות הקבלה שנתקבל על עצמוני להטיב דרכינו ולהשוויד דיניהם כשריהם, יון' ה' הטוב של'ב' י' ישמרו מכל מני סכנות ונזועש בישועה שלימה במדהה בימים אלו, כמו' ב' רשי' עה' פ' למן' תורה וירושת (ימיס פ' יט, ס' יט). כדאי הוא מני' הדינאים הבהירים להזיהות את ישראל ולהוציאן על ארמתהן, אכן.

חמי', שנות שם'ב לפ'ק

(חוiotot u's'ab)

משה גראיין	ירושע ליטפער	אברהם מנחם מענדל ואנשאחל
אב'ד ו'ט' ישבה רמאסוי	דומ'ז בשיכון קוירוא	רב ד'ק' דבי' יוקאל שניאוואו
נח איזיוק אהלהבויים	זיאל מארגנונגשטערן	אהרון זילבערטשטיין
אברק'ק נחלת יצחק, קי' גאנדנס הילם	אברק'ק שרמאש	דומ'ץ קה'ל עירונת הכס
נתן יוסט מיזעלט	יואל צבי הילוי מאשאקוויטש	אהדרן מאיר קרוייט
אב'ד ו'ט' אכני' שלמה, מאנטס	דומ'ץ ריק' פאהש	אברק'ק שאפראן, סיידי
צבי דוב אבראהם	יוסף פויסינג	אטראס פ' של הערשקוווטש
אברק'ק קדרות לי, מאנטס	אברק'ק בעלעד	אב'ד האליין
קלונימוס ואב הכהן גראם	יוסף טעטפלער	אריה וואנשאחל
דומ'ץ החאותה הרכנים	רב ד'ק' דרכ' אמת, מאנטס	רב ד'ק' אהבת שלום, מאנטס
שבתי שלמה ווינרער	יקותיאל יהודא פילאלטוף	בן ציון יעקב הלווי ואנוגר
אברק'ק אטמי' יצחק, בית שט'	דומ'ץ ד'ק' יט' לב סאטמאר	אב'ד ד'ק' ז' שבת הלי, מאנטס
שלמה יהודה ווינגבערגער	ישראל רוד האראטפענעם	בצלאל טובי' וועטונגשטהיין
דומ'ץ ד'ק' יט' לב סאטמאר	רב וכעט'ח' ישראל והומניט	דומ'ץ קה'ל בעלאו, מאנטס
שלמה שויזיער	לו' יצחק אבראהם	הייט שרגא פאול שגעגעבלג
אברק'ק רודי' נועם, מאנטס	דומ'ץ החאותה הרכנים	אבייד קה'ל אברום, מאנטס
שמעואל דוד קרייז	נכחים מאיר וויזמאנדל	הנינה אברהם ליטנער
דומ'ץ אודוראי, בנהנ'ץ אכ'ד שליט'א	אכ'ד ניטרא, מאנטס	אב'ד ו'ט' בנין דוד
שמעואל ואב לבטער	מנחם פישער	יהודיה הילוי טרניזער
אברק'ק כוונה הלב	דומ'ץ קה'ל עד' ריאט, מאנטס	רב ד'ק' שומר' שבת, ב'פ'
ועל בירורים ומכתבים מיוודאים התמו ורבנים הנגואה'ץ הילו (ע' הסדר שנכתבו):		
ישראאל הלוי ואנור	משה שטעןן [ונ'ל]	אברק'ק דערבעצין
רב אכ'ד בר'ץ עד' החודית, ירושלים	שמעואל פישר	רפאל בלום
מנשה קלין	רב אכ'ד ו'ט' ור'ן מאיר, בני ברק	ראכ'ד ו'ט' ד'ק' קאשי
אכ'ד ר'ט' אונגנואר	ישראל חיים מנשה פריעדרמאן	אברהם צבי הילוי בעק
היט אברהם דובער פלאוד	דומ'ץ ד'ק' יט' לב סאטמאר	אברק'ק מליבורן, אסטראליע
ראה'ב' וכורו מונטס, מאנטס	אללערר חיים בלום	
	אברק'ק בית שמעואל דקאשי, מאנטס	

לקט מלשונות פוסקי זמינו, מש"ב להלכה בפסקנותה של "בודדות"

מדברי הגר"צ ר' שמואל הלוי וואזנער שליט"א

אש"ב בספריו שו"ת "שבט הלווי":

אלא גם אם הארכיטקט מងעים לכל אחד מהרשות רשות
מכובד בראויווקון כרך מפוקפק, וה'ה' בכלל המבואר ס' 1
ואין לזריך שאר הדיננס לשכנת אוון קיין שנפטר ווותק
(ח'ג, ס' ר'ג)

"בעו"ה, רחבה פארד בעניני וב'לא" וברדרים שנעשו רום - הם יי'ו'ר רע'ת וחיפר יסוד כוונת חוו' בתקנות זבל'א... ובעה"ד מאו' ייר' הרדור פלאי, ורחבה פארד פרטוני חובל'א ע"ז נגניות ובצע בפ'... ומבחן שחקן, ומבחן דרכי אלוקים ע"ז נגניות ובצע בפ'... ומבחן אם רואין דיניס שאים הגנים עושים חוו' משפטם בהרדי'ו'ם... וכשהם שמעין אינו פון חמני, דמנין והתוועדות דיניס אינו נהש כל'ל'ן. (ח'ת' כ' שי'')

בכהה"י החובכים שע"י חובל"א ניתן רשות לבעל' החហבות רכרי אלוקים חיזיט, וכי ע"ז חשבו חול' בשאמטרו בובל"א ... שהרונים בובל"א שכ"א מכב"ד מסדר טענותיו לפני דריין והותנים לו שבר ע"ז, וכל מעניין או איך להטעתו את בעל דינו יי', אלא שבუורו"ש למד וכותט, "שכון שב' הצדירים וועשס כנ', גאנז'ם בן ננטנו לדין קובלו עלייהו. ולט"ז תנייה אם שייטס ליטס לולת, אגאל אטס אנד אוחד בשיטא אינן רצאת להעססן דורך, וה, ועוד צוות באכיד' לאו ישמע תחלה מהטענות ושלאל' יהה משוחהן גאנז', פשיטה אַזְמָא למכות אודס על' זה... ומושב"כ דיריעז אַזְמָנה ומפעעה ררכבת פעומים ביריעם". (שם, ס' ד"ב)

כל ענן ובל-א בזורה, צוֹרָה מִיְקָמָה בחרבאה מן המכקים.
(ח"ט, סי' רפ"ה)

נכתב "קול קורא" מהנה"צ אב"ד כאשי שליט"א:

יום ד' ל' לפ' ואთ צעקטם שמעתי פפני נגניו כי ידעתי את
טכאנובין, "ח' תבהר תשם' ב' לפ' ק"
הנה בדבר מה שנטפר לאחרונה ונעשה בחירות, שביעי רינט
שוכרים לעצם גורמים ומשלימים להם הון, רב, ובScar ואהה הם
מאנכטס עם מה עזץ קודם המשפט למלמד לשומם לרבר מענות של שקר
טרמה מה שיוציאו לזכותם, אה"ב בשעתו. משפטם הם מוחפים עליהם
בכל אגדקי ובדרכי עקלתון להפוך הקערת על פיה בעורך דין ממש,
דידין נרמא שחישלייש שם הוא גוטל חלק בחילק, והוא תחת לחץ גדור
בצידר לאוועו הבורר שביבא לאוועו נירט נידזונין, ע"כ הוא מועל
בתפקידיו מעשות הקירה ודורייתו נולתו את רוחמי במצוות עליהם
ע"פ ההלכה, [ע' "מוש"ע ר' טר. ג' ז' וכוה"ק (ס' ה. ס' ט.)], ולא ערד
בזואו, שיזום יומן צעקטם עזעטוטס ומוקולקלות ח', התעשקי
גענוקים וגאנט געניזס, כטוו שעהיידו בטח ובמה עדין נאמנים ת"ה יורה

"אשר על בן הגני לגולת בו, שלגונ"ד יש אזכור גדול להתרדי באותו "פָּלָל" שבתו, מוה שיש בה משוב חירות המשפטים, שהוא גוחחת מן עבורי העולם (כלומר נזקן פ"ג מ"ט), וגם מצליח את הרור מן גידות רבות (כלומר עצם קולט מ"ט). מלבד כמה לאוינו דאורייתא הוכרבים בזיהוי, ועקבוכ"ב דאיי בכוונו לכוף שם בע"ד לחדידין באוון הפסול לדינא, וכמוש"ב בשווי עכורה הנגרשוין פ"ג). ובשותה בן פרת (מצ

"חוללה" לשום ביד בישראל (או לדין יהיד) לבסוף אחד מן הבעלנים יוציאם על ברורות מושבצ'ה ע"ז או אירוס ב"טרכוב" ובו"ב, והוא ברשות שוטר שבוטר מושבצ'ה עוצמו על "ברורות" דוקא, שמתבונן לעלא נעשה סוכבון" נבה שמאנו מלהדרין כי, כי"א לבונ אדם שמתבונן באונן יטפל" דניא. וכמו כן תבעו שטשי' על הומנתה היב"ד שרונה מהתירין כ"ברורות" דוקא, והוא "סוכבן" נבור, דוח"ל כאומר שאומר שאותו

ובוכות חזוק עמוד המשפטים על מכוונה, נוכה לכל מיני יישועות
התשעויות מובאות, וויתרים בנו ייעור ישעה הנביא, ציוין במשפט תפורה
שביה בצדקה במחורת דירן, אמר:

ה' רטאל בלום
ה' רטאל הנטץ כבדיך אקשער שליטא' א' אינט צירין חוווק א' א' צ'
ה' האהע' ח' לחדש שבת תשס'ב, י' ישראלי חווים מנשוח פרידמן
כיזיאוד וווער וויי בעעה', ד' אברחום דרבער פלאהדר
ד' ברבי הנאנזים הצדיקים הנ' גל' הם קילוון לעינן, והאמת עד
עצמו', ולחר שאת באתי נס עני הקטן על החותם ב' חומו חשם'ב,
אברחום אכ' חלוי בעק

דברי תהה"צ ר' משה שטערן וצ"ל אב"ד דעברעциין

מיש"ב בטפירו שות' באר משה:

"עזה שוטו שמיים על רוחה וצערת מטראות המתחשתות יום יומ
ואו כל ומכערת את הפה הנשאר, וכך בא"כ רוב הבוררים - כל
או רוב פרטיהם או חלק נדול מפונדקם משאר הבוררים, ולגון כל
בורר וכורר מופיע והוא מהש פירושם עד כמה שירדו רוחם מגעתה...
ומאוחר שפונדקם תלויה בזאת; שעד שלות שבחור בהם ציאו וכאי -
ויקבל ע"י "אקליטים" היינו פרוטס נאה מוב יופת, מלמדים אוטוב...
עזה רעה מה לפעון..." ו'ב' מעשה בוררים כאשר כל בורר תורתו
מתקמעט - והוחוקים כבוק על רדי תונשע ע"י בוררים יודעים
ומפודוטרים כלואו, ובורקים הנדרלים מוקני דוריינו מפליג
הBORROR לשבחישו יומם רול להבה אָאַלן-נור זדר...".

"ירוב מוקהך ספר לני, שפ"א הנדר לפניו רבייה"ק אדרמור"ס מסכת אמר שליט"א - והחטאර בצדקה אכיו שמענו לום לא רצוח לקל שום כבודתו ברורה". ואיז' השב לו רבייה"ק; "שמלפניהם היה וזה ובאמת צדקה גורלו ורבותא, אבל עתה שההבראים הם" ענירופים בדורותם - אין שם צדקה ורבותא של לקל, אדרמתה חדש ורבותא הווא אם 'א מקבל על עצמו לחיות בורר אם ריאת ה' נגעתו כלבוכו". (ח"ד, ס"ק מ"ה)

"לפי קול הנשען - חותוליך וחוק פאוון; שחרירינס נווטלים רחכה
ויזיר מבדי שבר בפיטיל, ולא עוד אלא כישיש באשפרורום לנמר
הדרת' בישיבה אהת - ברובן בישבות 'ב' ו' עטיפם, כי עברו
שישיבה אהת א"א ליקח שבר גדור בותה... לא רך שתביבים בטח
ויזוחוק ונווטלים ביר חבהה, אלא שנותן חנייה ובקשה מצד הבע"ד
אינו מוציא כלל אל עצם, ואטייל מעירין מרדויים ממש חופטם פרוטהט
הזהול והארהונטה... כי אומנותם שאמן אין תחת החורו על
ה"מ' פסק געלט' כי מנדנטם. חרפת ובודשת תבכת פניטה... דאייל
התקומילום ומתרין ליטול שריר יזרח מבדי ביטילו - אבל לא בזונע נס
בוחן ובודשת וחוא לנו, ובוחן פאנדרין הורה וויטה של תורה רחמנא
ילששובו מסראי גונזאה" (שם, א' "

"דברים נוראים מעשי נבלת - שנוראים לhum אוחבת ותאות בכם של אל הכרודים... והכל בשבייל שיקוביל עזך כפוף בעדר ישבת אהרת... מבעוד פציגם; "ששבכ' את דוד-ה"ת - זוקם לכפ"ם כפוף תרבותה...".

ומכאן אתה דין על הבורים הטעונים "בעורום בוררים" ("אומנים בוררים") המלומדים בעיל נימן לומר שקר וכוב ברית כדי שיזוכו ("ל' ייחיבין") בדי, ויקבלו שברם משפט ויתרפס שפט חמור והרחקו מהברור ואלה נזע זראי זראי [ייחיבין]. כי תורת מלחכרכם כאן, מלחרכם מבירין אוילין – אבל מלאים לכתרם עילאי, אויל לה לאוות בשות אויליה רשותה בלבמתה.

"זוקעה על בולנות, שחטערואר" נדור כ"ב - שחבל שותקיםiani פונצ'ה ומפצוף, כי יראם לנפנש שיבנו בהם הפלבום הרעים והתרומות טרופת. ואין מושיע כי אין מירם מציל'.

"ומכאנא אתה דן שעד כמת ארכין הבודדים-אוומינס (בעורופם בודרים) לעשות תשובה על כל דיבור וריבור של נטיריה דין בר' לובות (לחיבך) את החע"ד שלו שבחור בו לרע, בעל הצעאת ו'ל שלמה.. שפעריריעס את כל העולם לבך וחובתך, ואורי לומ' להבדורים האומינס שענעריריעס ליהו ראייה על רוע שעשוע וגונומו. שמערירידין לסתה ולמלעלה. ואלטלא היי שותיקים אפשר שרויות שוחק נ'ב, אבל רוקא רוזצטס לישא דגל התורה בראש כל חוצות, ועל זה אמור לשותון, בבל השותוק עוננו ישא". (שם, סי' ק"ע)

מזכרי הנגה"ץ ר' יעקב ישראל פישער שליט"א

"מה ששאל, הוו שחו ר' בשכונה, וישום מוחשי השכונה
אשר הילכו ל'כבודות' בוכלא", וכשנפסקה הבורות - וצר אחד לא
רציה לקים את ה'פסק' בורות - יצא מן הבורים כתוב "סירוק' עללו...
שאל אל לנוגה..."